

директоръ и притежателъ на единъ отличенъ оркестъръ, съ който уреждалъ популярни концерти на негово име — „Concerts M.“, балъ-директоръ на Комическата и после на Голъ-мата опери. Поради красотата на своитѣ танцови мелодии — на собствени теми или заимствуващи отъ опери — М. е билъ любимецъ еднакво, и на двореца, и на широкитѣ слоеве. Писалъ и една недовършена „Метода по композиция“, отъ която сж излѣзли 7 тетради.

Мюзетъ, фр. musette — духовъ инструментъ съ мѣхъ (резервуаръ за въздухъ) отъ вида на гайдата, отъ която се различава по това, че мѣхътъ не се пълни чрезъ духане на свиреца, а чрезъ духало. Мѣхътъ се поставя подъ лѣвата ръка, а чрезъ движението на дѣсната се кара прикаченото на пояса му духало. М. е била въ особно широка употреба въ Франция презъ XVIII и XVIII в. 2) Име на единъ танцъ въ три-времененъ тактъ, съ

Мюзетъ

пастораленъ характеръ, на който мелодията се движи върху единъ постоянно звучащъ тонъ. Въ танцовата музика на XVIII в., при триото на гавоти, менуети и др., се среща означение à la M., а сжщо у Бахъ — „Английскитѣ сюити“, и Рамо — „Писеси за клавесинъ“.

Музикъ-холъ, англ. music-hall — мѣста за развлѣчение, въ които се даватъ малки спектакли и концерти отъ лека, несериозна музика.

Мюлеръ, Августъ Еберхардъ — Müller, August Eberhard — отличенъ пианистъ, флейтистъ, органистъ и компонистъ, единъ отъ замѣстниците на Йох. Себ. Бахъ като канторъ на „Томаскирхе“ въ Лайпцигъ, род. 13 септ. 1767 въ Нортхаймъ при Хановеръ, умр. 3 дек. 1817 въ Ваймаръ, ученикъ на Християнъ Фридр. Бахъ, органистъ въ Магдебургъ и Лайпцигъ на „Николаикирхе“, и после — на „Томаскирхе“ (отъ 1804), а отъ 1810 придворенъ капелмайсторъ въ Ваймаръ, писалъ: 20 концерта, 5 сонати, 12 сонатини, 6 капричи

и фантазии за пиано, сжщо 8 каденции за Моцартови клавириконцерти, 2 сонати за цигулка, една соната и две тетрадки творби за органъ, 11 концерта и една фантазия за флейта съ оркестъръ, 4 дуета за флейти, кантати, метети, една оперета — „Сватбено надвечерие“. Особено ценни сж неговитѣ инструментни творби за пиано и за флейта.

Мюлеръ, Иванъ — Müller, Iwan — знаменитъ виртуозъ-кларинетистъ, компонистъ и изобретателъ на кларинета съ 13 клапи, род. 3 дек. 1786 въ Ревалъ, умр. 4 февр. 1854 въ Рюкебургъ; 1809 свирилъ съ сензационенъ успѣхъ въ Парижъ, дето е живѣлъ до 1820, предприемайки концертни пътувания по цѣла Европа; изнамира алтовия кларинетъ и кларинета съ 13 клапи, за произвеждането на каквито отваря даже фабрика въ Парижъ; после живѣе промѣнливо — въ Русия, Германия, Швейцария, Франция и Англия (Лондонъ). Творби: 1 концертанте за 2 кларинета, 3 квартета за кларинетъ, цигулка, виола и чело, 6 концерта за флейта, много солови нѣща и една школа за кларинетъ (Gammes pour la nouvelle clarinette—1825) и една опера — „Графъ Ируиъ“.

Мюлеръ-Рерманъ, Фрицъ — Müller-Rehrmann, Fritz — модеренъ компонистъ и теоретикъ, род. 3 дек. 1889 Нюрнбергъ, ученикъ на Мюнхенската академия, и по-късно на Фридрихъ Герсхаймъ и Георгъ Шуманъ въ Берлинъ, заемалъ диригентски мѣста въ С. Галенъ и Глогау, компониралъ: танцови картини, една увертюра и сюита за оркестъръ, клавирна музика, една сонатина върху атонална основа, камерна музика, пѣсни и хорове, и писалъ: „Основи на модерната хармония“ (1922) и др.

Мюлеръ-Ройтеръ, Теодоръ — Müller-Reuter, Theodor — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 1 септ. 1858 въ Дрезденъ, умр. 16 авг. 1919 въ Дрезденъ, ученикъ на Фридрихъ и Алвинъ Викъ, Баргилъ и Юлиусъ Ото; учителъ въ Хоховата консерватория въ Франкфуртъ а/М., и въ тази на Страсбургъ, диригентъ на разни пѣвчески и оркестрови дружества въ Дрезденъ, и преподавателъ въ тамошната